

Digitalizace a její vliv na tištěná média: Případová studie na vybraných českých tiskovinách

Autorka se ve své práci rozhodla věnovat nikoliv novému, ovšem dodnes často diskutovanému tématu, kterým je digitalizace a její dopad na tištěná periodika. Práce svým zaměřením zasahuje do oblasti žurnalistiky, je však relevantní i v rámci studovaného oboru, neboť autorka svůj předmět sleduje především z perspektivy možností, jež nabízí současná elektronická kultura: do centra pozornosti se tak dostávají témata jako je hypertext, interaktivita, remediace ad.

První část textu má spíše přehledový charakter, autorka prezentuje postupný vývoj technologických inovací, které vedly ke zformování současného mediálního prostředí. K obsahu těchto kapitol lze vznést několik kritických připomínek: některé pasáže působí poněkud rozvlekle, exkurzy do historie občas zabíhají dále, než bylo nutné, zbytečně často se zde také odkazuje na sekundární literaturu (Jirák a Köpplová, McQuail). Za více zdařilou považuji následující část, v níž jsou zachyceny důležité aspekty proměny mediálního sdělení. Autorka si všímá, nakolik se mění nejen struktura informací, ale také typ šířeného obsahu. Mimo její pozornost nezůstávají ani další faktory, jako jsou například rozdílná očekávání čtenářů či ekonomická stránka digitalizace periodik. Pouze bych doplnila, že zde bylo naopak možné výklad ještě rozšířit, například téma hypertextu mohlo být uvedeno do souvislosti s konceptem intertextuality a jeho tematizací v rámci sémiotických teorií. V kapitole „nová žurnalistika“ jsou zmíněny blogy, diskusní fóra a zájmové weby, své místo by zde podle mého názoru však měl mít také fenomén internetových platforem jako je Facebook či Twitter, který podobu současné informační sféry ovlivňuje možná ještě výrazněji.

Třetí část představuje studie, v níž autorka sleduje, jak na digitalizaci zareagovala tři česká tištěná periodika: Hospodářské noviny, Mladá fronta a Lidové noviny. Kladně hodnotím, že se jí podařilo vystihnout jak určité obecnější trendy, týkající se aktuálních proměn mediálního ekosystému, tak popsat specifické strategie jednotlivých deníků a uvést je do souvislosti s jejich tematickým zaměřením i cílovým publikem. K vzhledu do této problematiky jistě přispělo, že autorka vedle veřejně dostupných informací čerpala také z rozhovorů, které sama pořídila se zástupci zmíněných periodik.

Po formální stránce text splňuje nároky kladené na diplomové práce, citace a odkazy jsou uváděny dle požadovaných norem. Určité výhrady mám pouze k jazykové stránce, která mohla být lepší: překlepy a stylistické chyby jsou poměrně četné (jako příklad uvádím větu ze s. 38: „v tištěných verzích může být v podstatě ta samá kvalita informací jako v tištěných“...), autorka se bohužel nevyhnula i dalším drobným nedostatkům - např. v tabulce na str. 30 nejsou vidět některá data, atd.

Práci Barbory Bílkové doporučuji k obhajobě a z výše uvedených důvodů ji předběžně navrhuji hodnotit známkou „2“.

V Praze dne 16.9.2016

Mgr. Irena Řehořová PhD.